

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący **SSR Magdalena Piątkowska**

Protokolant: Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 czerwca 2016 roku w Ś.

sprawy z powództwa **J. M.**

przeciwko (...)

o ustalenie, wynagrodzenie za pracę, dodatkowe wynagrodzenie, nagrodę jubileuszową

powództwo oddała.

UZASADNIENIE

Powódka J. M. w pozwie z dnia (...) roku skierowanym przeciwko (...) domagała się zasądzenia na jej rzecz kwoty 44.213,21 zł stanowiącej różnicę pomiędzy wynagrodzeniem w V i VI stawce awansowej oraz VI i VII z ustawowymi odsetkami od poszczególnych miesięcznych kwot, płatnych od 1 każdego kolejnego miesiąca, począwszy od stycznia 2009 roku do dnia zapłaty, kwoty 3.282,85 zł stanowiącej różnicę pomiędzy wypłaconymi a należnymi „trzynastkami” za lata 2009 r. a 2013 r. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 kwietnia kolejnego roku, kwoty 1.328,01 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1.04.2009r. stanowiącej różnicę pomiędzy wypłaconą w 2009 r. a należną nagrodą jubileuszową, ustalenie że z dniem 21.02.2011 r. przysługuje jej wynagrodzenie w VII stawce awansowej.

W uzasadnieniu pozwu powódka podniosła, że pozwany powinien być po wejściu w życie ustawy zmieniającej, czyli po 21 kwietnia 2009 roku, ale ze skutkiem na dzień 1 stycznia 2009 roku ustalić na podstawie art. 10 tej ustawy nowe stawki wynagrodzenia zasadniczego, w przypadku powódki V stawkę, a następnie na podstawie art. 91a § 3 także ze skutkiem na 1 stycznia 2009 roku ustalić kolejną VI stawkę wynagrodzenia zasadniczego ze względu na to, iż powódce pięcioletni okres zatrudnienia na stanowisku sędziego sądu okręgowego upłynął już przed tą datą. Zdaniem powódki nastąpiło złamanie zasady równego traktowania w zatrudnieniu wyrażonej w Konstytucji w art. 32, jak również w kodeksie pracy, co doprowadziło do sytuacji, że sędziowie, którzy po 1 stycznia 2004 roku awansowali do pozwanego sądu, mają krótszy staż pracy w sadzie okręgowym, prawo do kolejnej VI stawki awansowej uzyskali szybciej – po 5 latach - aniżeli powódka legitymująca się dłuższym stażem pracy na stanowisku sędziego sądu okręgowego, gdyż powódka awansowała do sądu okręgowego (...) roku, a VI stawkę awansową otrzymała w 2013 roku o przepracowaniu 12 lat na stanowisku sędziego sądu okręgowego. Powódka twierdziła, że kryterium w oparciu o które dokonano zróżnicowania wynagrodzeń sędziów, w zależności od tego czy awans do sądu okręgowego uzyskali przed 1 stycznia 2004 roku czy po tej dacie nie jest merytorycznie usprawiedliwione żadnymi przesłankami, z treścią art. 91 u.s.p. ani z żadnych innych norm nie wynika, aby takim kryterium była ta data.

Pozwany (...) w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu wskazał, że w przypadku powódki na dzień 1.01.2009 r. zastosowany został wariant ogólnego stażu pracy jako korzystniejszy. W wyniku nowelizacji dokonanej od dnia 1.01.2009r., w kwietniu 2009r. ale z mocą od 1.01.2009r. wynagrodzenie zasadnicze

powódki ustalone zostało w V stawce i odpowiadało przepisowi art. 10 ustawy z dnia 20.03.2009r. oraz uwzględniało ujęty w art. 10 ust. 2 tej ustawy brak możliwości ustalenia wynagrodzenia w stawce VI. Stawkę VI powódka otrzymała (...) po 10 latach pracy na stanowisku sędziego sądu okręgowego i nadal wynagradzana jest wg tej stawki. W przypadku powódki okres niezbędny do uzyskania kolejnej VII stawki jeszcze nie upłynął i nabycie prawa do tej stawki nastąpi z dniem 21 lutego 2016 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka została powołana na stanowisko sędziego (...) w dniu (...) roku Z dniem 1 stycznia 2009 roku powódce przyznano wynagrodzenie zasadnicze w stawce V przy zastosowaniu mnożnika 2,5 przeciętnego wynagrodzenia w II kwartale 2008 roku w wysokości 7.378,40 zł miesięcznie. Na dzień 1 stycznia 2009 roku staż pracy powódki na stanowisku sędziego (...) wynosił ponad 5 lat, natomiast ogólny staż pracy powódki wynosił ponad 15 lat.

Od 1 stycznia 2010 roku ustalono dla powódki wynagrodzenie zasadnicze w stawce V w wysokości 7.703,70 zł miesięcznie, od dnia 1 stycznia 2011 roku w stawce V w wysokości 7.994,63 zł miesięcznie. Od dnia 21 lutego 2011 roku powódka uzyskała uprawnienia do VI stawki wynagrodzenia zasadniczego w wysokości 8.474,30 zł miesięcznie.

Od dnia 1 stycznia 2013 roku powódce ustalono wynagrodzenie zasadnicze w stawce VI w wysokości 9.266,57 zł miesięcznie, od 1 stycznia 2014 roku w stawce VI w wysokości 9.573,15 zł miesięcznie, od 1 stycznia 2015 roku w stawce VI w wysokości 9.910,92 zł miesięcznie, zaś od 1 stycznia 2016 roku w stawce VI w wysokości 10.215,43 zł miesięcznie.

Dowód:

okoliczności bezsporne, a ponadto:

akta osobowe powódki – w załączeniu

Sąd zważył:

Roszczenie powódki nie zasługuje na uwzględnienie.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił w oparciu o okoliczności bezsporne, a także na podstawie zebranych w sprawie dokumentów, gdyż żadna ze stron nie podważyła skutecznie ich prawdziwości i autentyczności.

Przedmiot sporu w niniejszej sprawie sprowadzał się wyłącznie do kwestii prawnych dotyczących nowych zasad wynagradzania sędziów obowiązujących od 1 stycznia 2009 roku, wprowadzonych ustawą z dnia 20 marca 2009 roku o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (dz. U. 2009r., nr 56, poz.459). Wprowadzona nią wyjściowa zasada wynikająca z dodania art. 91a § 3 p.u.s.p. sprowadza się do tego, że wynagrodzenie zasadnicze sędziego określa się w stawce bezpośrednio wyższej po upływie kolejnych pięciu lat pracy na danym stanowisku sędziowskim. Ustawodawca prawo do wyższej stawki uzależnia od kolejnych pięciu lat pracy na danym stanowisku (art. 91a § 1 pusp.) O wzroście stawki decyduje więc staż pracy sędziego na zajmowanym stanowisku i reguła ta objęła wszystkich sędziów sądu okręgowego. Postęp kolejnych lat stażu (pięciu) nie liczy się od 1 stycznia 2009 roku, lecz od objęcia przez sędziego stanowiska, co wynika z art. 10 ust. 2 powołanej ustawy z dnia 20 marca 2009 roku stanowiącego, że stawkę wynagrodzenia zasadniczego sędziego ustala się uwzględniając staż pracy sędziego na stanowisku zajmowanym w dniu 1 stycznia 2009 roku z tym, że o ile jest to korzystniejsze – staż pracy sędziego na wszystkich dotychczas zajmowanych stanowiskach sędziowskich lub prokuratorskich (ogólny staż pracy). Staż ten dla sędziego sądu okręgowego liczony na podstawie art. 91a § 1 i 3 p.u.s.p. Przekładał się na stawki awansowe: VII po 15 latach pracy, VI po 10 latach, V po 5 latach i IV przy stażu krótszym niż 5 lat pracy na tym stanowisku sędziowskim.

Zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 20 października 2015 roku, sygn. akt III PK 107/14, który Sąd w całości podziela, sędziowie nie mogą domagać się wyższej stawki zaszeregowania tylko dlatego, że przed wejściem w życie reformy płacowej mieli już odpowiedni staż pracy w danym sądzie.

Z poglądu tego wynika, że korzystność jaką wprowadza art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 20 marca 2009 roku stanowi określony wyjątek. Zarazem nie wyłączył on w pozostałym zakresie regulacji – która nie jest wyjątkiem – wymogu sekwencji kolejnych pięciu lat pracy na danym stanowisku sędziowskim, od których zależy wyższa stawka. Wyjątek ten pozwalał sędziemu na uzyskanie stawki V, gdy nie miał jeszcze 5 lat stażu na stanowisku, jeśli miał co najmniej 15 lat stażu ogólnego (tabela – załącznik nr 3 do ustawy z dnia 20 marca 2009r.). Wyjątek ten nie obejmuje natomiast sytuacji, gdy staż na stanowisku był większy niż 5 lat a mniejszy niż 10 lat i sędzia miał ponad 15 lat ogólnego stażu pracy. Staż ogólny większy niż 15 lat nie dawał uprawnień do stawki VI, gdy sędzia nie miał jeszcze 10 lat stażu na zajmowanym stanowisku. Stąd w ślad za dalszym wywoдем Sądu Najwyższego przyjąć należy, że osadzenie w określonej stawce miało zastosowanie również i do powódki, która przed dniem 1 stycznia 2009 roku miała już 5 letni staż na stanowisku sędziego sądu okręgowego i ogólny staż pracy ponad 15 lat. W jej przypadku nie miała zastosowania zasada korzystności z art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 20 marca 2009 roku, gdyż staż sędziowski od 5 do 10 lat w sądzie okręgowym na dzień 1 stycznia 2009 roku uprawniał ją do V stawki (zgodnie z tabelą stanowiącą załącznik nr 3 do ustawy z dnia 20 marca 2009 r.). Stąd prawo do stawki VI powinna uzyskać 21 lutego 2011 roku.

W tym miejscu należy zauważyć, że ustawodawca czego wyrazem jest art. 10 powyżej cytowanej ustawy, a co przedstawia załącznik nr 3 do tejże ustawy przewidział sytuacje osób o różnym stażu na każdym z zajmowanych stanowisk ze wskazaniem ustalenia dla nich na dzień 1 stycznia 2009 roku stawki wynagrodzenia zasadniczego tylko jeden raz. Wynikający z tego status sędziów w zakresie wynagradzania mógł z jednej strony preferować osoby na zasadzie korzystności – na co wskazał Sąd Najwyższy w omawianym orzeczeniu – jak i, co ma miejsce w przypadku powódki prawidłowo odzwierciedlić jej przebieg awansu zawodowego. W tej kwestii, na co również należy zwrócić uwagę, Trybunał Konstytucyjny postanowieniem z dnia 25 listopada 2015 roku, nr sprawy 180/10A/2015 umorzył postępowanie w sprawie odpowiedzi na pytanie prawne Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku: czy art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 20 marca 2009 roku o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (dz. U. Nr 56,poz.459) w części określającej, iż uwzględnienie ogólnego stażu pracy nie może stanowić podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego sądu okręgowego w stawce VI i VII, a w przypadku sędziego sądu apelacyjnego w stawce IX i X, jest zgodny z zasadą równości wobec prawa wyrażoną w art. 32 Konstytucji. W uzasadnieniu tego postanowienia Trybunał zajął stanowisko, że nawet stwierdzenie niekonstytucyjności art. 10 ust. 2 ustawy nowelizującej p.u.s.p. nie umożliwiłoby zadośćuczynienia żądaniom powodów. Uchylenie tego przepisu w zakresie, w jakim wyłącza uwzględnienie ogólnego stażu pracy jako podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziów sądu okręgowego w stawce VI i VII nie dałoby odpowiedzi na pytanie o wymiar ogólnego stażu pracy koniecznego do uzyskania wskazanych stawek wynagrodzenia. Wartości tych ustawodawca nie uwzględnił w załączniku nr 3 do ustawy nowelizującej p.u.s.p. ani nie wykreował ogólnej normy prawnej pozwalającej na ich ustalenie.

W świetle powyższego stwierdzić należy, że kryterium ogólnego stażu mogło być uwzględnione tylko na dzień nowelizacji, zaś po dniu 1 stycznia 2009 roku kryterium awansowe uzależnione jest wyłącznie od stażu stanowiskowego.

Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę, żądanie powódki podlegało oddaleniu.

.